

Mizil cu umbre de istorii...

„A citi și a nu înțelege este asemănător cu a vâna și a nu prinde.” (proverb italian)

Mizil cu umbre de istorii,
Pe cinstea mea, îmi dau cuvântul,
Emani umorul prin toți porii,
Ceva ce n-a văzut pământul!

Atragi în valuri scriitorii,
Ce vin aici cu tot avântul
Ca mai demult... conchistadorii,
Și-i cam la fel deznodământul!

Dușman de moarte nonvalorii,
Tu multora le ești mormântul,
O spun jurnale cu memorii,
Dar, și mai clar... recensământul!

Oraș cu lauri și victorii,
Deja mi-am dat consimțământul -
Pe la final de traiectorii,
Să-mi fii pe veci așezământul!

Printre simțiri contradictorii,
Afirm cu tot discernământul
Că-ți voi spori admiratorii
Și-mi duc în spate jurământul!

Nu dau sentințe provizorii,
Nu-s (sc)amator, ferit-a Sfântul,
Ce-am zis sunt legi... obligatorii,
Parol, mi-arunc pe foc veșmântul!

Emani umorul prin toți porii,
Ceva ce n-a văzut pământul,
Mizil cu umbre de istorii,
Pe cinstea mea, îmi dau cuvântul!

Osmoză

„... Unora li-i dat să audă muzica de pe cealaltă parte a lunii.” (Wang Wei, China)

...Întins pe nisipul fierbinte,
cad pradă visării profunde,
aproape-aproape,
un pas, poate doi, nu mai mult,
de malul abrupt al trezicii la viața știută,
de viața reală vorbesc,
banal exercițiu monden
de trai destinat unui om împlinit
și plec înspre larg cu mult calm,
înot și străbat într-o trecere lină
prin **meandrele-șerpi-ce-se-nasc-din-iluzii**
fiordul-palat-de-cleștar,
o albie-ngustă în care
pe **aripi-tsunami-coșmaruri**
curg **crestele-sloiuri** de gânduri nocive,
distrat le evit și mă-ndrept
spre noul-născut **alter ego-profil-supraom,**
dar eul fugar mi se stinge în grabă
pe drumul din mine spre țintă
când ploaia ca gheața
ce cade din norii plutind în derivă
cu mici picături chinezești
alungă brutal **pax in bello,**
vremelnica pace pe timp de război...
.....
Sub valul-cortină de fulgi și de stropi,
o **hidră-centaur** ce soarbe lumina
din verdele palid al ierbii,
covor de smarald și mătase
țesut din mănunchiuri de raze de soare
se lasă furtuna pe vârfuri cu pajiști
strivind curcubeul,
arcadă-sprânceană
pe **ochiul-cel-magic,**
o replică lunii **Selena**
ce-așteaptă sfioasă
intrarea prin neguri
în rondul de noapte
și văd cum **Phoebus,**
giganticul soare,
îmi pare că plânge
cu lacrimi ascunse în palme
sub talpa de fier nevăzută a serii,
cascadă de umbre ce curge în șoaptă
de sus, din înalturi, pe munții din zare,
departe, o voce stridentă
oprește un fluier ce cântă cu foc...

Levitație

„Lanțurile gravitației încă îl leagă pe om de această planetă.” (Wernher von Braun)

...Pe **culmi-legiuni** nevăzute de cer,
în timp ce străbat singuratic
prin valea cu bezne adânci
în care romanticul **Est**
dispare năluca pierdută
în **Vestul sălbatic**
iar **Sudul** și **Nordul** își dau întâlnire
în D-ul magnific din punctul comun,
admir **fir-de-praf-taciturn-intrigantul-Pământ**
mimând dezinvolt
pe **megafundalul-tablou-abanos**
primar echilibrul
din dansul perfect
în care, încet, legănat,
se prind, se rotesc
cu ghiarele strâns încleștate
și ochi hămesiți,
străjeri ațintiți către mine,
perechea de vulturi
prin care ghețarul topit
în mii de mărunte-mărunte bucăți,
o **lume-de-ieri**,
se leagă organic
de **lumea-ce-vine** grăbită cu pași uriași,
un **puzzle** abstract
din care **ifritul-titanul-cometă, Prezentul**,
se-aruncă-n abisul de mare,
o tablă imensă de **go**
pavată cu pulberi de stele din fildeș curat,
și-mi spun și repet că *aq-ui-la*, se știe, aceasta,
firește, *non ca-pit mus-cas, non ca-pit mus-cas*,
dar, totuși, prin aer se simte parfumul
de tonuri morbide, intense, înalte,
un cântec de lebădă trist...